

Серия: Възпитание
Тема: С грижа за следващото
поколение

Псалм 145:4

Дата: 18/06/2017г.

ХРИСТИЯНСКА ЕВАНГЕЛСКА
БАПТИСТКА ЦЪРКВА

гр. Варна;
Бул. "Сливница 98/100"

1. УВОД-

Днес беше доста специален ден за нашата църква. Християнските семейства дават своя плод- две новородени бебета, бяха доведени в един ден, защото родителите им искат да ги посветят на Господа.

Леко ще открехна завесата и ще ви кажа, че чакаме още бебета и бъдещите майки очакват молитвите на всички жени: майки, баби и млади момичета да ги придружават, за да могат да се радват на бременността си, а не тя да бъде бreme. Ако и някои мъже считат, че могат да се присъединят с молитви, това е само добро и похвално.

Онзи ден получих съобщение от млада майка, която е притисната от баби, да кръсти децата си.

Отговорих, че това кръщение на бебета, което се практикува в Християнски църкви не е кръщение, а е само църковно мокрене. Защо? Защото кръщението е съзнателен акт, между Бога и човека. Човека който е преживял новородение и под влиянието на Духа в него, решава и предприема акт в който публично се обрича за да служи на Бога. Този акт задължително се извършва пред свидетели(най-лошия случай само пред един-кръщаващия). Аз не зная случай в Словото, където някой сам да се е кръстил.

Затова когато говорим за бебешко или невръстно „кръщение“, аз го поставям в

кавички и съм по-склонен да го нарека мокрене, но не и кръщение. То ми звучи, като шегите на някои родители: много сме харесали вашето момиченце, да е съпруга на нашия новороден син. Можем ли да оженим две бебета? Можем, но това няма да е семейство!

Ние обаче благославяме или посвещаваме децата си на Бога. Това не е само празен акт от страна на безотговорни родители, а съзнателен призив към Бога, Той да ни помогне да възпитаваме вяра и доверие в сърцата и умовете на нашите деца. И трябва да ви уверя, че Бог наистина помага, на онези които искат и полагат усилия. Бог помага на всеки родител, който носи вярата и упованието към Бога в сърцето си.

Църквата също има роля в това възпитание. Тя учи родителите на вяра, а те предават тази вяра на децата си. Има много родители, които изцяло разчитат децата им да бъдат научени за Бога, от църквата и това е грешно. Родителите имат водеща роля във възпитанието на децата спрямо Бога.

Затова ние можем да кажем, че нашето поколение има отговорност за следващото. Ние също както Псалмиста би трябвало да можем да кажем:

Псалом 145:4 Едно поколение ще хвали делата Ти на друго,
И ще разказват Твоето могъщество,

Виждаме ли? Нашето поколение трябва да предаде познание за делата на Бога, КАК? Чрез ХВАЛЕНИЕТО! Бих нарекъл това възпитание: Възпитание чрез Хваление!

Ще наблегна на това- последното изречение:

Защо ви подканвам да хвалим Бога със сърца и души? Това хваление има дългосрочен ефект. Децата са с нас през първата част на богослужението. Те са до нас когато пеем песни и хвалим Господа. Ако мислите, че те не ви наблюдават как реагирате на тази част от богослужението, много грешите. За тях е интересно и те наблюдават както другите, така и мама и тате:

-Те виждат, че там онзи човек, когато всички пеят, той си проверява пощата на телефона. Този човек е лош пример и ще отговаря пред Бога за отровата която е сложил в сърцата на децата около него.

-Другия е станал и пее, като от цялото му лице и тяло се вижда, че го прави от сърце. Децата не оценяват дали човека има глас или не, те оценяват дали го прави от сърце или не. Те не са толкова слушатели, колкото зрители. Такива вярващи дават чудесен пример на децата и Бог ще ги награди за това.

-Но децата са най-любопитни да видят и те гледат, и за тях е много важно какво правят мама и тате. Дали мама и тате са

сериозни и въодушевени в тази част от богослужението или не ги интересува. Виждате ли, хвалението е онази част в която ние можем да покажем активност или пасивност и тези неща ще бъдат оценени от децата ни.

Ето това е ВЪЗПИТАНИЕ ЧРЕЗ ХВАЛЕНИЕ!

Затова ми е мъчно, че хвалението ни остана без младежката част. Онази която често ни вдига на крака и ни призовава да дадем повече от себе си в прослава на Бога.

2. ИЗЛОЖЕНИЕ-

Това беше едно дълго въведение, но го слагам в началото, с надеждата да се запечата в умовете на млади и възрастни. Сега искам да изкарам няколко важни принципа и да насоча вниманието ви към тях. Надявам се те да потвърдят и затвърдят във вас казаното в началото:

Принцип № 1: Родителите Възпитават Децата!

Днес има много претенденти да бъдат възпитатели на нашите деца! Държавата, Училищата, Улицата, Телевизията, Интернет, Баба.

Християните трябва да имат един принцип като приоритетен:

Независимо колко съм зает, аз не трябва да бягам от отговорността да възпитам децата си!

Искам да ви кажа, че когато децата ви пораснат, те стават идеален показател на вярата на родителите. От тяхното поведение, могат лесно да се разчете каква е ценностната система на родителите. Дали е Българска или Съвременна или Модерна или ...Християнска.

Родители, не забравяйте, че сега, докато децата ви са малки, вие ковете техния характер и техните житейски критерии –морал, етика и вяра.

И Словото не е мълчаливо в това отношение. То ни дава ясни инструкции:

Втор. 6:4 Слушай, Израилю; Иеова нашият Бог е един Господ; **6:5** и да възлюбиш Господа твоя **Бог с цялото си сърце, с цялата си душа и с всичкото си сила.** **6:6** Тия думи, които ти заповядвам днес, нека бъдат в сърцето ти; **6:7** и на тях да учиш **прилежно чадата си**, и за тях да говориш, когато седнеш в дома си, когато ходиш по пътя, когато лягаш и когато ставаш.

Обърнете внимание, на думата „прилежно"! Има ли нужда да я поясняваме?

Псалмиста Асаф пише в една глава на своята духовна поезия:

Псалм 78:5 Защото Той постави свидетелство в Якова, И положи закон в Израиля, За които заповяда на бащите ни **Да ги възвестяват на чадата си,** **78:6** **За да ги знае идното поколение, Децата, които щяха да се родят, - Които на свой ред, да ги разказват на своите чада.** **78:7** **За да възложат надеждата си на Бога, И да не забравят делата на Бога, Но да пазят Неговите заповеди,**

Новия Завет също не мълчи по въпроса, за възпитанието на децата:

Ефесяни 6:1 Деца, покорявайте се на родителите си в Господа; **6:2** "Почитай баща си и майка си", (което е първата заповед с обещание), **6:3** "за да ти бъде добре и

да живееш много години на земята". 6:4 И вие, бащи, не дразнете децата си, но възпитавайте ги в учение и наставление от Господа.

Библейския модел е ясен и точен.

Родителите са определени да възпитават децата. И бащите са на първо място. Те може да не карат децата на сила да учат текстове от Словото, но могат всяка сутрин да се молят и благославят децата си с искрена, гореща и сериозна гласна молба към Бога да бъде с детето и да го благославя с мъдрост и здраве, и сили. Бащи внимавайте да не превърнете Бог и Словото Му в наказание, вместо в благословение за децата си. Бащи, ако не се чувствате уверени и добри в молитви на глас(дано да няма такива бащи), тогава вземете Словото и преди да тръгнете с детето към колата за да го водите на ясла или на училище, отворете Словото, и прочетете няколко стиха. Предварително ги проверете, за да не изпаднете в смешната ситуация да четете на детето как Юда се обесил. Четете бавно и сериозно. Мислете върху текста и кажете кратко пояснение. Отговорете на въпрос! Посейте семето на Словото с ума и сърцето на детето. Посятото ще даде плод.

Пр. Един мой брат и колега, караше сина си насила да учи наизуст стихове от Библията и се гордееше с това колко много стихове знае невръстния му син. Когато сина порасна, той се отдръпна от вярата.

Духовното възпитание не се състои в налагане на вярата. То се състои във личен

пример и поучение. То ще се възпитава като гледа как ти се подготвяш или тръгваш към църква в неделя сутрин. Ако те вижда да се излежаваш в леглото, то ще си направи извода:

Значи да се наспиш е по-важно отколкото да бъдеш на църква!

То ще слуша коментарите ти, преди да дойдеш на църква. То ще ги слуша и след като си тръгнеш от църква. Ако ти си седял на стола и си слушал 1 час проповед, а след това само лоши неща говориш за чутото, тогава детската логика ще каже: Защо стоя цял час, за да слушаш нещо което толкова сериозно не одобряваш.

Ане. Майка се връща от църква държейки малкия си син за ръка и коментирайки проповедта с мъжа си: Днес Пастира нищо не каза! Какви бяха тия изказвания, защо каза, това и защо каза онова!? Онова беше глупаво, другото елементарно.

Детето слушало и изглежда му доскучало, затова се обърнало към майка си и казало:

Мамо какво искаш, за 50 стотинки които пусна в дискусия?

Не коментирам дарението, а отношението. Децата са много чувствителни към отношението. Те гледат, слушат и предценяват: Защо мама и тате, правят нещо, което не им харесва и слушат някого, когото не одобряват?

Пр. Моят баща ме възпитаваше, не като ми купува всичко и не като ми снабдява

прищевките, а като ме научи, когато имам искане, да го казвам на Бога.

Когато ти и аз възпитаваме деца, ние полагаме в сърцата им живот. Някои родители обичат да изговарят мъдри сентенции и да учат децата си на тях. Можем да ги чуем да казват:

Моят баща казваше ...

Или

Моят дядо едно време казваше...

Тези житейски мъдрости могат да бъдат полезни, но само ако са в хармония със Словото и вярата.

Ако научиш детето си, че:

Лозето не ще молитва, а мотика!

То, детето, ще вярва, че в работата, не е нужна молитва. Справяй се сам, Бог няма да ти помогне! Истина ли е това?

Някой ще ме контрира: Да но ако научим, детето да не прави нищо, а само да се моли и да чака на Бога? И ще сте прави! Но тук проблема не е в Словото, а в нас. Словото не ни учи на мързел! То ни учи да се трудим и да се молим.

Аз помня от детството си, заглавието на една проповед: „Ора, ет лабора!“ в превод, „Моли се и работи!“ Молитва, първо и работа второ!

Дали нашите деца ще могат един ден да казват:

Моят баща казваше?

Може би ще кажеш: Но моят баща нищо не казваше!? Как мога аз да кажа!?

Ако си вярващ, нямаш право да казваш това, защото имаш пред себе си Словото, а Словото е мъдрост от всички времена и за всички времена!

Ако си баща, ти си и пастор в малката ти църква, наречена семейство Павлови, сем. Желеви, сем. Марчеви, сем. Георгиеви, сем. Демирови и т.н. Ако си майка, ти си преобраз на самата църква. Бащата трябва да чете Словото, а майката да показва, как да се отнасяме към прочетеното Слово.

Внимавайте когато решите да имитирате църква в дома си, отношението ви към това да е сериозно, не шеговито и между другото.

3. ЗАКЛЮЧЕНИЕ-

Трябва да спра с темата. Тя е много сериозна и дълбока. Тя е неизчерпаема. Аз оставам с чувството, че не съм изговорил още много и важни неща свързани със това нещо, наречено **ВЪЗПИТАНИЕ** на подрастващи!

Едно искам да разберем днес:

Родителите имат най-сериозен принос за възпитанието на децата. Родителите нямат право да винят някой друг, ако децата им се откъснат от църква и вяра. Отговорността е предимно на тях.

Пр. Имаше период в моя живот в който не обичах църквата. Там имаше хора, които имаха много гордост и говореха лоши неща за моите родители. Там имаше много хора,

за които не бях сигурен дали ме обичат болезнено или от любов ме наказват. Там се случваха неща, поради които моите родители страдаха и постеха, за да се оправят нещата. Там имаше хора, които винаги се сърдеха и се обиждаха и създаваха много напрежение в дома ни.

Въпреки, че „църква”, тогава не ми звучеше като хубава дума, аз не я намразих, защото видях, че въпреки болките и страданията, които църквата често предизвикваше у моите родители, те не се отказваха от нея и винаги искаха да бъдат там и с тези хора. По-късно разбрах, че Църквата не е събор от съвършени, добри и възпитани хора(първите не съществуват, а вторите и третите може да ги има в една църква. Тя е събор от **простени грешници**, които, по-рядко, но продължават да грешат. И те имат нужда от някой който с любов да им показва грешките, с любов да ги изобличава, когато грешат и насърчава, хвали и благославя когато вършат правда и добро. И това става в църквата.

Какво е църквата за твоето дете? Ти може да го научиш на много хубави неща. Може да му дадеш възможност да учи в най-престижните училища. Може да му осигуриш маркови дрехи и маратонки и винаги да ползва най-скъпите таблетки, телефони и лап-топи. Може да му осигуриш интересни и

скъпи забавления. Може да му осигуриш да работи най-добре заплатена работа.

Ако обаче не успееш да му предадеш вярата в Бога ти си хвърлил всичко гореспоменато в канала. Защото колкото и добър живот да си му осигурил на земята, ако си го лишил от Вечен живот, ти си го лишил от **ВСИЧКО**:

Марк 8:35 Защото който иска да спаси живота (Или душата; така и до края на главата.) си, ще го изгуби; а който изгуби живота си заради Мене и за благовестието, ще го спаси. **8:36** Понеже какво ползва човек като спечели целия свят, а изгуби живота си? **8:37** Защото какво би дал човек в замяна на живота си?